

8.5.1948 г.

Изгрев

ДУХОВНИЯТ ОБРАЗ НА УЧИТЕЛЯ

Ще ви кажа нещо, което става в днешната епоха във връзка с нас. Имаше един професор Кинкел, който почина преди няколко години. Той писа книга против окултизма. Разглеждаше нещата от едно механическо гледище. Пътуваше из България и изнасяше сказки против окултизма. Веднаж в читалище ‘Искра’ той държа сказка, в която изнасяше някои опити на професор Шарл Рине от книгата му ‘Метапсихика’, която разкритикува и защитава механическия мироглед. Това е било преди 15 години. 7-8 години след като държал тази сказка, той пак посещава Казанлък, държи сказка и казва така: ‘Господа, аз преди 8 години държах сказка за тези идеи, но оттогава досега аз не стоях на едно място и сега дойдох да ви кажа, че аз си взимам думите назад, не искам да бъда отговорен пред народа и човечеството. Сега искам да ви заявя, че всички тези окултни работи са верни.’ Значи, той поправя своята погрешка.

Друг пример: един професор, няма да кажа името му, той е още тук, на земята, писа книга против нас, даже каза, че е време властта да вземе мерки срещу Братството. Той иска да обясни всички явления в природата по един материалистически начин. Този професор от няколко години не е професор. Същият преди няколко месеца среща един наш брат и му казва така: ‘Аз коренно измених моето мнение по този въпрос. По особена опитност аз вече се убедих в тези окултни факти. Ела у дома да ти разправа своите опитности. Аз се познавам с този професор и един ден ще отида при него, за да видя начина, по който е дошъл до тези идеи.

Трети факт да ви кажа: Това става с един човек, който не е професор, но заема видна длъжност в обществото. Той заболява от възпаление на простатната жлеза, отива в болница и там му правят тежка операция. На именния му ден в болницата дохождат неговите приятели и му поднасят подаръци. Болният се обръща към единия от тях и му казва: ‘Аз като младеж в България, преди да отида в Швейцария, имах мироглед, че всичко е материя. В Швейцария имаше един професор по философия и като слушах неговите лекции, дойдох до един втори мироглед, че всичко е дух и материя, и двете лежат в основата на цялото битие. С този мироглед аз се върнах в България и с него си живях. Обаче, тези дни ми направиха операция и аз имах такава опитност, че дойдох до един трети мироглед, че всичко е дух, а всичко друго е продукт, рожба на духа. Като ме държаха в болницата няколко дни, сложиха ме на операционната маса, дадох ми наркоза и аз се упоих. Започнаха да ме режат, но по едно време аз се намерих в средата на стаята. Това не зная, как стана, но погледнах към масата и видях, че лежи един човек. Около него лекарите бяха много сериозни. Видях, че човекът на операционната маса бях аз. Тогава си казах: Ако онзи, който лежи на масата, съм аз, тогава аз кой съм? Окултизмът казва, че етерното тяло се излъчва от тялото и тогава то не чува нищо, но когато болният се събуди, тогава чувства болки. Онзи там, на масата, има мозък, но не мисли, а излъченият човек без мозък мисли. Значи, мозъкът не ражда мисълта. Тогава човек разбира, че самият той по същина е дух – дух и мисъл, а не материя. Аз разбрах, казал болният, че тялото е моята къща, в която аз живея. Както охлювът носи своята къща, като пълзи, така и човек носи своята къща – тялото му на земята. Аз сега моля Бога за едно нещо: да ми

подари още малко дни, за да напиша една книга, да заявя на човечеството тази нова светлина и опитност, до която дойдох. Да заявя на народите, че едничкият начин, по който може човечеството да се оправи, е само любовта. Искам да напиша тази книга преди да умра, за да бъда полезен на народа си и на цялото човечество. Тоя писател, интелигентен човек, и понеже Бог му подари тези дни, предполагам, че той сега пише книгата.

Тези три случая ми спомниха едни мисли на Учителя, казани на езерата през 1935 г. На този разговор бяхме само двама души – аз и брат Михаил, който сега работи във Франция. “Сега идва време, когато невидимият свят ще манифестира пред човечеството своето съществуване. Как? – Ще видим. Това е план на небето.” Нека продължим по-нататък. България е интересна по това, че е играла силна роля и в миналото. Сега тя е едничката страна в света с такова силно окултно движение. Това показва, че България има известно предназначение. Есперантският вестник “...” има най-много членове в България. Това прави впечатление на чужденците. Сега в България има един мистичен център. Няколко хиляди години преди Христа, по времето на Орфей, който е живял в Родопите и Рила, пак в България, са работили пратениците на Бялото Братство, на тези светли възвишени Същества, които дирижират историята на човечеството и цялата природа. Орфей имаше за мисия да даде тласък на бялата раса. Втори път България е била мистичен център по време на Богомилите, които също са били пратеници на Бялото Братство. И сега България става за трети път мистичен център. Веднаж, като бяхме събрани на разговор пред приемната стая на Учителя, дойде един брат от Плевен и съобщи, че някои хора говорили против нас. Учителя каза: “Не се безпокойте. Това движение, което почна в България, аз го направих не по мое желание. Аз получих нареждане от невидимия свят, от Бога. Всички пречки ще бъдат преодоленни. Това дело не е човешко, а Божествено. То непременно ще живее.” Ние сега, като сме в контакт с Учителя, живеем в много важна епоха, имаме една голяма привилегия. Трябва да се знае следното нещо: Бялото Братство периодически праща пратеници, които дават тласък за една нова култура. Ние познаваме Учителя отчасти. Каква е разликата между посветения и един обикновен човек? По много неща се отличава посветения от обикновения човек. Едно от качествата на посветения е, че той е в общение с напредналите същества от ангелската йерархия. Това още повече важи за един Учител. Учителя беше в непосредствено общение с възвишените, напреднали същества. Веднаж той каза така: “Защо отивам на планината? Аз отивам на планината, за да говоря там с ангелите.” По този въпрос може да се говори още много, но стига толкова, защото тази е много свещена област.

Каква беше целта на тази школа, която Учителя остави тук? Школата има много цели. Една е да се подготвят хора, работещи за идещия век, които да работят за повдигането на човечеството и да показват пътя към Бога. Всички, които сега са в Школата, се подготвят за работници, проповедници в този и в идущия живот. Ще предстои една многовековна работа, грамадна работа, докато човечеството дойде до истината. Сега много малко хора живеят с истината.

Школата има и друга роля. Да се създаде на земята нов тип човек, който да наподобява Човека на шестата раса. След известно време ще се организира ядката на шестата раса, ще се подберат готовите души от всички народи. Как може ученикът да се подготви и да стане нов тип човек? Само при едно условие. Като проучва беседите и ги прилага. Без приложение не може. Човек може да достигне и сам до идеите, които

намира в беседите, но ще му трябват милиарди години. Един човек в гората, който разсъждава, мисли върху законите на висшата математика, може да ги открие, но след много време. В математическия факултет ги изучава за 4-5 години. На един обикновен човек са необходими 25 милиарда години, за да дойде до една велика идея. С беседите се ускорява еволюцията на човека. Ние в малко време правим грамаден напредък. Защо? За да можем да помагаме на другите. Това е втората мисия на школата. Всеки от нас трябва да изучава качествата на шестата раса и да се стреми да придобие тези качества.

Школата има и трета мисия. Да си представим едно тихо езеро. Ако застанем на брега и хвърлим камък, ще се образуват концентрични кръгове, които ще отиват към брега. Школата, Братството именно, е един такъв център. Езерото, това е цялото човечество. Тук е един динамичен център. Каквото става тук, това става и в света. Някой би могъл да зададе следното възражение: Въз основа на какво, от де накъде да бъде така? За да можем да разберем причината, ние трябва да се впуснем малко в теория. Когато човек мисли, какво излиза от неговата глава?—Мислителни радиовълни. Тези мислителни радиовълни са много по-къси от най-късите радиовълни. Окултизмът казва така: колкото мисълта е по-низка, по-груба, толкова нейните вълни са по-дълги и с по-малка мощ. Пример: един човек има лоша, друг—добра мисъл. Добрата мисъл има по-къси вълни, следователно тя е по-мощна. Затова доброто ще победи в края на краищата в света, защото е по-мощно. Защо нашата школа е динамичен център? Представете си едно общество, търговско или професионално. Те имат обикновени мисли. Учениците трябва да имат Божествени мисли и Любов. Тогава те са наистина ученици. Техните мисли имат много къси, но мощни вълни. Те заливат света и събуждат човечеството. Затова, каквото става тук, става в света. Ако наистина учениците са на място, оттук се пращат грамадни Божествени сили в света. Ако тук, в тази школа, стане нещо добро, нещо подобно ще стане във всички народи на земята. Ако някои хора тук се скарат, ще станат подобни събития по света. Затова ние тук трябва да прилагаме братството, любовта помежду си. Тогава тази вълна ще се прати и в света.

Като заключение ще кажа някои случаи от живота на Учителя, които показват, с какви окултни сили и знание разполага той. Зная имената и подробностите, но не искам да ги кажа. Една сестра, сега е още жива, преди десетина години боледува от остър ревматизъм в краката. Тя чувства много остри болки и не може да ходи. Става с големи усилия, прави една крачка с гримаса на лицето си, спира и така едвам върви. Тъкмо идва пред къщата на Симеонов и среща Учителя. Казва му, че има нетърпими болки в глезените на краката си. Учителя преглежда болната и казва: "Слънчеви бани" и си отива. От този момент краката ѝ оздравяват и сестрата радостна си отива. На другия ден тя казва на Учителя: "Учителю, Вие казахте да правя слънчеви бани, но няма нужда, краката ми минаха." Друг пример: Една сестра, болна от дизентерия, толкова силна, че по 20-30 пъти излиза навън. Допитва се до Учителя и той ѝ казва: "Вземете на ружата листата, сварете и дайте на болната да пие водата." Болната пие, но болестта не минава. Тогава близките ѝ поканват Учителя да я види. И аз бях там. Учителя поиска една цигулка и започна да свири една песен. Същевременно и пееше. Към средата на болестта болната сестра каза: "Учителю, какво става с мен? Нищо ми няма. Аз съм напълно здрава. Как да Ви благодаря?" Учителя ѝ каза: "Като направиш едно малко добро."

Веднаж бяхме на имен ден на Цветана Симеонова преди 10 години. Помня като сега. Там Учителя беше поканен на чай. Също и аз бях поканен. Ще ви кажа нещо за разговора. Бяха се събрали все музиканти и все за музиката говореха. По едно време Учителя каза: “Гответе се, защото идат да се вселяват отгоре гениите на музиката. Ангели, музиканти гении ще се вселяват в готовите души и те ще станат други.” Тогава Асен Арнаудов попита само и само да изкопчи още няколко думи: “А, то кой знае в кое време ще бъде...” “Не, в най-скоро време ще бъде, след няколко години.” При друг разговор Учителя каза, че това вселяване няма да стане само за музикантите. “Идат светли напреднали същества, които ще дадат нова култура на земята. Те идат на земята, за да се вселяват. Затова гответе се, работете върху себе си, молете се, поправете своите погрешки, бъдете сериозни, учете, четете се, за да бъдете достойни да се вселят във вас тези светли същества.” Това вселяване е почнало от 1945 г. За да се види с какви сили разполага Учителя, ще ви дам един пример: Веднаж отидох в Стара Загора. Там имаше един стар брат – инж. Никола Каишев. Той ми показа в градината си едно ябълково дърво и ми каза, че то е интересно. Тази ябълка не раждаше никакви плодове. Аз реших да я отсека. Каишеви са роднини с Учителя. На думите на инж. Каишев Учителя отговаря да не отсича ябълката, да почака още една година. Той казал няколко думи на ябълката и оттогава тази ябълка дава всяка година изобилен плод. Този малък пример показва, с какви сили разполага Учителя. Какво чудо е направил там Учителя? Това не е никакво чудо, а приложение на един закон, същият, по който Христос възкреси Лазаря. Този закон е следният: изпращаме силна струя любов. Интензивна струя любов, като тази на Христа. Любовта лекува болни, любовта дава живот. Учителя е изпратил силна струя любов към ябълката и тя се преобразила. Това важи не само за хората, но и за дърветата. Това е новото земеделие, новото градинарство, новата култура, която сега иде на земята. Има хора, наши приятели, които прилагат това в живота си и имат успех. Ще ви кажа едно правило: От 1900 до 1911 г. Учителя обикаляше цяла България и държеше сказки върху френологията, а на по-вътрешните хора държеше сказки по окултизъм и образуваше кръжоци. Аз съм слушал неговите сказки в Бургас и в Пловдив. Тогава измерваше много черепи. По този начин той изучаваше типа на българина, за да знае, по кой метод да работи в България. Измерването на главата е нещо реално, видимо, а българинът вярва в материалното, видимото. За цел на Учителя беше да намери във всеки град някои идеалисти, които събираше в кръжок и говореше по мистични, духовни, окултни въпроси. Колко разумни, далновидни методи имаше Учителя! В село Драгоево, Преславска околия, селяните помнят още как Учителя е държал сказките. Някои помнят как Учителя почнал да говори. „На един човек му дали един орех. Той отхапал зелената обвивка и го хвърлил. Друг обелил зелената обвивка, захапал твърдата черупка и също го захвърлил. Трети счупил твърдата черупка и изял ядката. А четвърти посадил ореха. Кой бил най-умният?” След този увод Учителя почнал да развива своята беседа.

- o -